

[Ragnhild Andersen.]

de Bemærkninger, der er faldet i Tilknytning hertil, ligger forholdsvis højt; det højeste Beløb, hvormed man kan oppebære $\frac{1}{12}$ af Renten, det Beløb, der har været Tale om her i Dag, ligger paa godt 6 000 Kr., men saa maa man ogsaa dertil bemærke, at saa faar man ikke den fulde Rente. Man kunde maaske ved at høre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet faa det Indtryk, at man ved den Højde vilde faa fuld Aldersrente, men man vil i bedste Fald kun faa 250 Kr., nemlig $\frac{1}{12}$ af Aldersrenten.

Jeg vil mene, at den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, ikke skulde befatte sig saa meget med at kritisere vort Forslag om Grundbeløb og vort Forslag om afdragsfri Indtægt. Man burde ogsaa se paa, hvordan det forholder sig i Dag. Nu siger man, at den Ordning, vi foreslaar, om en Indtægt op til 6 000 Kr., der muligvis, at $\frac{1}{12}$ af Rentens Grundbeløb udbetales, er urimelig. Men vil man paastaa, at den Grænse, man opretholder med det nuværende Forslag, er rimelig? Jeg vil i hvert Fald mene, at Ministeriet burde skaffe flere Undersøgelser frem paa dette Omraade, for det første fordi Fradragsreglerne udgør de økonomiske Betingelser for, hvornaar man kan faa Invalide- og Aldersrente, og for det andet fordi der efter min Formening stadig vil være en Uretfærdighed til Stede, naar man gennemfører Flertallets Ændringsforslag og Forslagene om Fradragsreglerne.

Jeg kender en Rentemodtager, en enlig Kvinde, som er 62 Aar, og som har sin Søn hos sig. Jeg synes, det kan tjene til Belæring at fremføre dette Eksempel, og derfor vil jeg ikke undlade at nævne det. Hun har i Dag en Rente paa 37 Kr. om Maaneden, og det svarer til, at hun saa selv dækker Resten af sin Huslejeudgift. Hun lever af Rengøringsarbejde, der indbringer hende 880 Kr. om Aaret, samt af den Indtægt, hun har fra sin Søn, der er 18 Aar og i Lære, og som faar en halv Snes Kroner om Ugen. Det vil sige, at hun rundt regnet har 25 Kr. til sig og en 18 Aars Dreng, og heraf skal hun skaffe alle Fornødenheder, thi den anden Indtægt, hun har, dækker kun Huslejen og ikke noget som helst andet.

Hvad vil hun kunne faa efter det nye Forslag? Hun vil kunne faa 1 560 Kr. i Rente, hvis hun udnytter Retten fuldt ud, 125 Kr. i Beklædningshjælp og 66 Kr. i Brændselshjælp, i alt 1 751 Kr. Hun betaler 85 Kr. i Husleje, og den betaler hun paa den Maade, at hun har Trappevask ved Siden af, som giver hende 50 Kr. om Maaneden,

det vil sige, hun skal udrede kontant 35 Kr. om Maaneden i Husleje. Hun har altsaa en Indtægt ved Trappevask paa 600 Kr. om Aaret og en Indtægt ved Rengøring paa 880 Kr. om Aaret, det vil sige, at hun tilsammen har en Indtægt paa 1 480 Kr. Den afdragsfri Indtægt vil for hendes Vedkommende være 780 Kr., dertil lægges 80 Kr. i Skat og 48 Kr. i Sygekasse, altsaa i alt 908 Kr. Trækker man disse 908 Kr. fra de 1 480 Kr., faar man 572 Kr. 60 pCt. heraf er 343 Kr. 20 Øre, som saa skal fradrages Renten.

Man vil heraf se, at da hun nu er oppe paa over 75 pCt. af Grundbeløbet i Indtægt, skal hun ikke blot fradrages de 343 Kr. 20 Øre, men ogsaa Brændselstillægget paa 66 Kr. og Beklædningsstillægget paa 125 Kr. I alt bliver altsaa Fradraget 534 Kr. 20 Øre. Denne Kvinde, som naturligvis gaar paa Arbejde for at forbedre Økonomien for sig og sin Dreng, der stadig væk er i Lære, skønt han er 18 Aar, vil saaledes grundet paa sin Indtægt, 1 480 Kr., faa et Fradrag paa i alt 534 Kr. 20 Øre.

Det synes jeg ikke just skal animere Rentemodtagere til at gaa paa Arbejde. I hvert Fald maa man kunne forstaa, at et saadant Menneske overvejer frem og tilbage, og at hun vil tænke: faar jeg ingenting ud af at gaa paa Arbejde; skal jeg med mine 62 Aar, og som oven i Købet har sat op imod en halv Snes Børn i Verden, bestandig slide, for at man tager Pengene fra mig igen paa den Maade?

Her vil jeg mene, at der maa være Grundlag for at undersøge Mulighederne for at komme dem til Hjælp, mod hvem Fradragsreglerne endnu i Dag vil virke uretfærdigt, og der vilde jeg gerne, at det i første Række kom til at dreje sig om dem, der har Indtægt ved personligt Arbejde, da dette altid er forbundet med ekstra Udgifter fremfor at sidde hjemme og indkassere en Indtægt af den ene eller den anden Art. Det er forbundet med Udgifter baade til Mad, til Tøj, til Transport og til mange andre Ting. Jeg vil mene, at det var mere positivt, om vi diskuterede denne Sag og søgte at naa frem til en fornuftig Ordning, fremfor den Form, som den ærede socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen, foretrækker, naar han taler om dem, som vilde blive alt for storartet stillet, hvis de kommunistiske Forslag blev gennemført.

Jeg gentager ved denne Lejlighed, at ingen af Partierne i Udvalget har ønsket Realitetsforhandlinger om dette Spørgsmaal, skønt det er et af de Krav, som